

Osobnosti s erby – 41.část

V další části osobností s erby bych se zde rád opět věnoval i vzhledem 80-tému výročí poslední ze tří deklarací české zemské šlechty. Signatáři tak učinili znovu hrdinně v době nelehké. Deklarovali v nich opět věrnost české zemi a příklon k českému národu i jazyku.

Třetí deklarace ze září 1939: "Prohlášení české a moravské šlechty v září 1939"

Třetí deklarace byla poprvé veřejně představena na schůzi výboru Národního souručenství ve čtvrtek 7. září 1939 a přečtení projevu bylo přijato výborem s všeobecným souhlasem a potleskem. Signatáři poté deklaraci podepisovali postupně a samostatně, protože za protektorátu byl zákaz sdružování občanů ve větším počtu. Po podepsání dokumentu 85 šlechticů z 33 rodů bylo prohlášení, které bylo napsáno formou dopisu, doručeno prezidentovi Emilu Háchovi:

„Slovutný pane presidente!

V poslední době bylo jednáno o postavení šlechty v českém národě a objevily se v tomto ohledu různé nejasnosti. Považujeme proto za vhodné v tomto směru podati některá vysvětlení.

Šlechta byla, jako všude, svou podstatou zřízením státním a jakožto celistvé společenství bývala ušetřena národnostních sporů. Její politické povinnosti bývaly určovány službou Českému státu a králi. Jádrem tohoto stavu vždy ovšem patřilo k českému národu netoliko kulturně, nýbrž i krví a jazykem. Za raných dob království, kdy celý venkov byl jazykově český, prostředí šlechty bylo rovněž takové. Tato šlechta, původem a jazykem česká, tvořila panující nebo politickou vrstvu Českého státu před vznikem monarchie domu Rakouského i dlouho potom. Zanechala nám památku své kultury v českých zpracováních rytířských zpěvů, v knihách zemských práv v názvosloví vojenském, ve svých hradech a zámcích a ve vybudování institucí kulturních. Rody, které sdílely po staletí osudy českého národa a neodcizily se nikdy svému kmeni, musí i dnes býti počítány k národu, jehož krev v jejich žilách koluje.

Vedle této ryze domácí šlechty přistěhovalo se průběhem dějin a usadilo se na území českého státu mnoho rodin původu cizího, nikoli však pouze německého. Tyto rodiny, jimž příslušelo místo na sněmu, jehož jednání se v Praze, Brně a Olomouci účastnily, a jimž příslušela i vrchnostenská moc, která je spojovala stálým správním stykem s lidem, splynuly v krajích českého jazyka s národem tak, že jejich různý původ nemůže ničeho změnit na jejich nepopíratelné příslušnosti k české národní pospolitosti.

Obdobně někteří, v německém prostředí žijící potomkové českých rodin, honosících se ryze českými jmény a vzešlých z nejstarší krve české, hlásí se k národu německému, který je u vědomí jejich německého smýšlení velmi ochotně za své syny uznává a v jejich českém původu žádné překážky nevidí.

Jsmo přesvědčeni, že tak jako my přiznáváme těmto jedincům právo hlásiti se k národu, uprostřed něhož žijí, který za svůj zvolili a který je za své příslušníky přijímá, tak i se strany druhé nebude nikdo příslušníkům šlechtických rodin, zde usedlých, upírati právo, aby se hlásili k českému národu, s nímž žili jejich předkové po generace, sdílejíce práva i povinnosti, dobré i zlé, byť rodiny ty nebyly po meči vždy původu českého.

Zděděná příslušnost k národní pospolitosti není tedy určována okolnostmi dne, nýbrž jest způsobena skutečností společenství života, politické, kulturní a hospodářské spolupráce, jednotou dějin, osudu a zodpovědnosti za budoucí generace národa.

Národ český, jemuž slavnostním způsobem byla zaručena Vůdcem národa německého a říšským kancléřem jeho národní svébytnost, zajisté může považovati za své právo i svou povinnost tvrditi se vším důrazem – kdyby o tom pochybnost vznikla – skutečnost, že má českou šlechtu jako svou složku, jež od těla národního se nikdy neoddělíla a nikdy svým přičiněním oddělena nebude.

Při posledním sčítání lidu v Německé Říši byla příslušnost k národnosti postavena na základ dobrovolného přiznání. Příslušné správní předpisy vycházejí ze zásady, že každý jest příslušníkem národa, s nímž se cítí intimně spjat a k němuž se hlásí. Nepochybně se budou německé říšské orgány řídit touto zásadou i na zdejších území. V plné shodě s národem německým, který žádá ode všech svých příslušníků přesné konání všech povinností vůči národní pospolitosti, jsou důvodně i český lid a česká šlechta přesvědčeni o své sounáležitosti. Vycházejíce z přesvědčení o jednotě našeho národa ve všech složkách a zejména o tom, že potomci někdejších spoluvůdců a nositelů české státnosti ještě mohou svému národu a své vlasti za všech poměrů platně posloužiti, chceme se vždy a za všech okolností hlásiti k českému národu.

V září 1939“

Signatáři abecedně:

René hrabě Baillet de Latour (*1878 † 1970), Quido hrabě Battaglia (*1873 † 1962), Jindřich hrabě Belcredi (*1902 † 1973), **Karel hrabě Belcredi** (*1893 † 1972) – podepsal i 1. prohlášení a účastnil se audience u prezidenta Háchy, Richard hrabě Belcredi (*1891 † 1956), Michael hrabě Bubna-Litic (*1864 † 1949), Mikuláš hrabě Bubna-Litic (*1897 † 1954), Josef hrabě Colloredo-Mansfeld (*1910 † 1990), Jeroným hrabě Colloredo-Mansfeld ml. (*1912 † 1998), Jeroným hrabě Colloredo-Mansfeld st. (*1870 † 1942), **Weikhard hrabě Colloredo-Mansfeld** (*1914 † 1946) – podepsal i 1. prohlášení, Edmund hrabě Czernin (*1907 † 1994), František Josef hrabě Czernin (*1878 † 1963), Humprecht hrabě Czernin (*1909 † 1944), Jan Děpold hrabě Czernin (*1915 † 1967), **Rudolf hrabě Czernin** (*1904 † 1984) – podepsal i 1. prohlášení a účastnil se audience u prezidenta Háchy, Bedřich baron Daczický z Heslowa (*1913 † 1995), Hugo baron Daczický z Heslowa (*1911 † 1989), Mikuláš baron Daczický z Heslowa (*1909 † 1971), Jan baron Dlahoweský (*1909 † 1996), Karel baron Dlahoweský (*1910 † 1976), Karel baron Dlahoweský (*1876 † 1956), František hrabě Dobrzenský (*1915 † 1978), Jan hrabě Dobrzenský (*1870 † 1947), Jan ml. hrabě Dobrzenský (*1911 † 1996), **Jindřich Dobrzenský** (*1892 † 1945) – podepsal i 1. prohlášení a účastnil se audience u prezidenta Háchy, Otakar hrabě Dobrzenský (*1871 † 1952), František hrabě Bořek-Dohalský (*1887 † 1951), Jiří hrabě Bořek-Dohalský (*1914 † 1990), Bedřich baron Hildprandt (*1902 † 1981), Jindřich baron Hildprandt (*1895 † 1968),

Karel baron Hildprandt (*1894 † 1975), Robert baron Hildprandt (*1893 † 1974), Josef Karel baron Hrubý z Gelenj (*1866 † 1943), Gustav hrabě Kálnoky (*1892 † 1979), Arthur hrabě Korff-Kerssenbrock (Korff-Schmising-Kerssenbrock) (*1914 † 1979), Klement hrabě Korff-Kerssenbrock ml. (*1912 † 1989), Klement hrabě Korff-Kerssenbrock st. (*1883 † 1960), Alfons hrabě Kinský (*1912 † 1998), Bedřich Karel hrabě Kinský (*1911 † 1999), **František hrabě Kinský** (*1879 † 1975) – podepsal i 1. prohlášení a účastnil se audience u prezidenta Háchy, František Antonín hrabě Kinský (*1915 † 1993), Josef hrabě Kinský (*1913 † 2011), **Zdenko Radslav hrabě Kinský** (*1896 † 1975) – podepsal i 1. prohlášení a účastnil se audience u prezidenta Háchy, Egon hrabě Kolowrat-Krakowský (*1889 † 1971), Hanuš hrabě Kolowrat-Krakowský (*1879 † 1955), **Zdeněk hrabě Kolowrat-Krakowský** (*1881 † 1941) – podepsal i 1. prohlášení, Otomar hrabě Kolowrat-Krakowský (*1891 † 1966), Bedřich František princ Lobkowicz (*1907 † 1954), **Jan kníže Lobkowicz** (*1885 † 1952) – podepsal i 1. prohlášení a účastnil, Jaroslav kníže Lobkowicz (*1877 † 1953), Jaroslav princ Lobkowicz ml. (*1910 † 1985), Josef princ Lobkowicz (*1918 † 1946), Mořic princ Lobkowicz (*1890 † 1944), Alfons Karel hrabě Mensdorff-Pouilly (*1891 † 1973), Emanuel hrabě Mensdorff-Pouilly (*1866 † 1948), František hrabě Mensdorff-Pouilly (*1897 † 1991), Jan baron Mladota (*1917 † 2001), Ervin baron Nádherný (*1909 † 1985), Ervin baron Nádherný (*1909 † 1985), Oskar baron Nádherný (*1871 † 1952), Alfons kníže Paar (*1903 † 1979), **Jan hrabě Pálffy** (*1872 † 1953) – účastnil se i audience u prezidenta Háchy, Karel hrabě Pálffy (*1900 † 1979), **Charles baron Parish** (*1899 † 1976) – podepsal i 1. prohlášení a účastnil se audience u prezidenta Háchy, Theodor baron Podstatzký-Thonsern (*1909 † 1984), Bohuš baron Rieger (*1895 † 1976), Alois hrabě Serényi (*1893 † 1957), Jindřich M. hrabě Schlik (*1875 † 1957), František hrabě Schlik (*1914 † 2005), Jindřich hrabě Schlik (*1916 † 2004), Zikmund hrabě Schlik (*1916 † 1988), Ondřej hrabě Schlik (*1917 † 1942), Ervin hrabě Schönborn (*1899 † 1984), František hrabě Schönborn (*1899 † 1964), Arnošt princ Schwarzenberg (*1892 † 1979), František princ Schwarzenberg (*1913 † 1992), **Karel kníže Schwarzenberg** (*1911 † 1986) – podepsal i 1. prohlášení a účastnil se audience u prezidenta Háchy, **Jiří hrabě Sternberg** (*1888 † 1965) – účastnil se i audience u prezidenta Háchy, **Leopold hrabě Sternberg** (*1896 † 1957) – podepsal i 1. prohlášení a účastnil se audience u prezidenta Háchy, **Hugo hrabě Strachwitz** (*1900 † 1978) – podepsal i 1. prohlášení a účastnil se audience u prezidenta Háchy, Arnošt hrabě Thun-Hohenstein (*1905 † 1985), Max hrabě Wratislav (*1917 † 2002), Josef Osvald hrabě Wratislav (*1883 † 1966), Maxmilián hrabě Wratislav (*1857 † 1940).

Baillet de Latour

Battaglia

Belcredi

Bořek-Dohalský z Dohalic

Bubna-Litic

Colloredo-Mannsfeld

Czernin z Chudenic

Dacický z Heslova

Dlahoweský z Dlouhévsí

Dobrzenský z Dobrzenic

Hildprandt z Ottenhausen u

Hrubý z Gelenj

Kálnoky z Köröspataku

Kinský z Vchynic

Kolowrat-Krakowský

Korff-Schmising-Kerssenbrock

Lobkowicz

Mensdorff-Pouilly

Mladota ze Solopisk

Nádherný z Borutína

Paar

Pálffy z Erdödu

Parish ze Senftenbergu

Podstatzký-Thonsern

Rieger

Serényi de Kis-Serény

Schlik

Schönborn

Schwarzenberg

Sternberg

Strachwitz

Thun-Hohenstein

Wratislav z Mitrowicz

Zdroj: Wikipedia,ahn-cr.info,www.rodro.cz,www.historickaslechta.cz a J.Siebmacher's grosses und allgemeines Wappenbuch.

Arnošt Drozd 7/2019

Príspevek do Genealogických a heraldických listů 3/2019